

LA NOVA AMENÇA PLANETÀRIA DE LES TRANSNACIONALS DE LA BIOTECNOLOGIA

TRANSGÈNICS: ni a la taula ni al camp!

IL·LUSTRACIÓ → JORDI BORRÀS

Aquest any 2004 en fa deu de la comercialització del primer cultiu transgènic als Estats Units. En aquests deu anys, els pitjors auguris de què ens van advertir els científics independents i els ecologistes s'han fet realitat, però les promeses de les companyies de biotecnologia –que corrompen governs i mitjans de comunicació– no s'han materialitzat, ans al contrari: no es pot garantir la seguretat dels cultius transgènics, no són ni més barats ni de més bona qualitat i tampoc no s'han convertit en el manà que havia de pal·liar la fam al món. Al nostre país les coses no van millor, ni tan sols amb un govern amb ecologistes «de debò».

XAVIER BORRÀS → PERIODISTA

De fet, la progressiva imposició dels organismes modificats genèticament (OMG) en l'agricultura i la ramaderia –en l'alimentació animal i humana, doncs–, és la nova amenaça mundial que plana sobre la vida del planeta de la mà d'empreses com Monsanto, Pioneer o Syngenta (resultat de la fusió de Novartis [Ciba Geigy+Sandoz] i Zeneca). Els ciutadans, siguin productors o consumidors, estan totalment desinformats i les administracions «no saben, no contesten», si és que no participen directament de la «nova cultura» transgènica, com ha estat el cas recent de l'Ajuntament de Barcelona, que va organitzar el

novembre passat la *Jornada sobre Biotecnologia y Opinión Pública* (en castellà, és clar) amb el patrocini econòmic de la Fundación Antama [Aplicación de nuevas tecnologías en la agricultura, el medio ambiente y la alimentación], pròxima a la multinacional Syngenta.

A Catalunya, l'IRTA [Institut de Recerca i Tecnologies Agroalimentàries] –empresa autònoma de la Generalitat de Catalunya que es remoreja que podria passar a mans d'Agbar–, dedica molts dels pressupostos públics que manega a la investigació, experimentació i promoció de conreus transgènics [blat de moro, blat, ordi, arròs, patata, maduixa, fruiters...], sota finançament encobert de les

multinacionals de la biotecnologia a través de la recerca universitària, els programes europeus i la resta de múltiples organismes implicats de l'Administració, els quals són incapaços o no volen satisfer el dret a la informació ambiental sobre quins cultius transgènics s'estan creant o experimentant, on són plantats exactament, per a què serveixen, on van a parar, quins estudis d'impacte ambiental i sanitari s'han fet o es faran o quants plans d'emergència s'han desenvolupat [incapacitat o manca de voluntat que s'estén a la Comissió Catalana de Bioseguretat del DARP i a l'organisme homònim del Ministeri de Medi Ambient]. Contràriament, els conreus

ecològics es veuen sotmesos a rigorosos anàlisis i, pel cap baix, en tres incidents a Catalunya –que no ha fet públics el CCPAE [Consell Català de la Producció Agrària Ecològica]– i en cinc més a Navarra i a l'Aragó –just la zona on hi ha més conreus transgènics de tot l'Estat– s'ha trobat productes ecològics amb traces d'OMG, amb què s'ha demostrat, d'una banda, la contaminació creuada de cultius i productes –a més de la mala fe de l'Administració en no informar-ne a bastament i a temps–, i, de l'altra, la inexistència d'aquest tipus d'inspeccions exhaustives en d'altres productes alimentaris que puguin contenir traces d'organismes modificats genèticament.

De fet, la ràpida aparició dels transgènics, a la taula i al camp –propiciada pel gran poder de les empreses de biotecnologia sobre governs i mitjans de comunicació febles i corruptes– contrasta amb la poca informació i investigació disponibles sobre els seus possibles impactes ambientals, sanitaris i socials.

En aquest segon número d'*Usurda*, doncs, volem contribuir humilment a aclarir les males herbes que, certament, amaguen el fet incontrovertible que la introducció dels organismes modificats genèticament és, en aquests moments, una de les amenaces més grans per a la supervivència dels éssers vius al nostre planeta.